

NORGES JEGER- OG FISKERFORBUND

Justis og beredskapsdepartementet
PB 8005 Dep.

0030 Oslo

Vår ref:Fag/høring/VN

Deres ref: 20/1240-CFH

Hvalstad, den: 01.06.20

Svar på høring - forslag til ny våpenforskrift mv.

Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF) er landets eneste riksdekkende organisasjon for jegere og sportsfiskere og et av de viktigste miljøene for formidling av kunnskap om jakt og fiske i Norge. Forbundet har rundt 110.000 medlemmer, fordelt på 573 lokalforeninger og 19 fylkeslag.

Totalt utdannes det ca.13.000 nye jegere hvert år, og en betydelig andel av disse gjennomfører jegerprøvekursene hos lokale jeger- og fiskerforeninger, et tilbud som finnes i tilnærmet alle kommuner i landet. Det avvikles jeger trening og obligatorisk storviltprøve på de fleste av NJFFs riflebaner, og ca. 20.000 jegere gjennomfører skyteprøven i regi av NJFF. En del av NJFFs baner benyttes også av politiet, Norske Reserveoffiserers Forbund (NROF) og andre skytterorganisasjoner. NJFF utdanner hagle- og rifleinstruktører, og har mer enn 2000 autoriserte skyteinstruktører.

NJFF administrerer en rekke grener innen jaktskyting: Jegertrap, leirduesti, elgskyting, jaktfelt, figurjakt, nordisk jaktskyting, kulesti og jaktsti. Det avholdes ca. 700 sentralt terminførte skytestevner, og mer enn 1.000 lokale skytestevner årlig. NJFF har ca. 20.000 registrerte konkurranseskyttere.

Det avholdes årlige Norgesmesterskap i 6 skytegrener, og det settes opp Kongepokal i én gren hvert år. NJFF stiller landslag i nordisk og europeisk mesterskap i jaktskyting.

NJFF legger vekt på å fremme god våpenkultur og gode skyteferdigheter, og gode rammebetingelser for våpenhold blant jegere og sportsskyttere er viktig for organisasjonen.

Kommentarer og innspill til foreslåtte lovendringer og ny våpenforskrift

NJFF har både kommentarer til, og forslag til endringer i ulike forskriftsbestemmelser. Konkrete forslag til ny eller endret tekst er merket i kursiv tekst.

Innspill vedrørende lovendringer

Våpenlova § 19 første ledd skal lyde:

Den som har løyvepliktige skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7, skal oppbevare disse i sin faste bustad. Dei kan likevel oppbevarast i annan bustad enn der vedkomande bur fast om løyvehavar på førehand gjev politiet melding om kvar gjenstandane skal oppbevarast.

Kommentar:

Denne endringen medfører forenkling og fleksibilitet, og støttes av NJFF.

Våpenlova § 42 nr. 30 skal lyde:

Gjennomføring av § 36, medrekna reglar om kven som er handsamingsansvarleg, kva for opplyskingskategoriar som kan registrerast, kven som har tilgang til opplysingane, innsyn, retting og sletting av opplysingar, avgrensingar i bruken av opplysingane, informasjonstryggleik og internkontroll, utlevering av opplysingar og klagehandsaming.

Gjeldande våpenlov § 42 nr. 30, 31, 32 og 33 vert ny § 42 nr. 31, 32, 33, og 34.

Kommentar:

Dette avsnittet omhandler vel §41, ikke 42?

Våpenlova § 43 første ledd skal lyde:

Forbudet mot å ha halvautomatiske rifler etter § 5 andre ledd nr. 3 trer i kraft eitt år etter ikraftsetjinga av denne lova.

Kommentar:

Det vil være urimelig å endre denne overgangsregelen til ett år. Departementets argumentasjon om at dette forbudet har vært kjent siden loven ble vedtatt, er i beste fall upresis. Hvilke modeller som konkret vil falle inn under forbudet, vil først være klart etter at denne forskriften er vedtatt. En kan ikke forvente at jegerne som eier halvautomatiske rifler avhender våpen uten å vite om akkurat deres våpenmodell vil omfattes av forbudet.

Det har riktig nok blitt sirkulert et skriv internt i politiet om hvilke våpenmodeller som kan antas å bli omfattet av et forbud, slik at våpensøkere har blitt advart mot å søke erverv av enkelte modeller. En kan ikke legge til grunn at eksisterende våpeneiere må regnes som opplyst på bakgrunn av et internskriv i politiet, med en liste over våpen som «antas å bli forbudt».

Uklarheten rundt hvilke modeller som blir omfattet, har gjort det vanskelig for eiere av halvautomatiske jaktrifler å få avhendet disse ved salg. Det er også urimelig å forvente at våpeneiere har gått til det skritt å plombere eller destruere jaktvåpen, med økonomisk tap, på bakgrunn av at enkelte modeller «antas å bli forbudt», uten å vite det sikkert. At det ikke har kommet noen avklaring rundt evt. kompensasjon, er også en faktor som har bidratt til at det har vært naturlig å avvente til forskriften vedtas.

Under behandlingen av ny våpenlov i Stortinget, ble det votert over, og med flertall vedtatt at: *«Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler, kan kompenseres.»*

Jegere som rammes av forbudet, og som må avhende lovlig ervervede våpen - i praksis uten mulighet til å få solgt disse, har forventet at det vil komme en kompensasjonsordning.

NJFF hadde forventet at Regjeringen fulgte opp Stortingets vedtak, og i det minste gjort en grundig vurdering rundt kompensasjon. Ifølge høringsnotatet til ny våpenforskrift er Stortingets vedtak ikke fulgt opp, og kompensasjon er tilsynelatende ikke en gang vurdert. Det er uakseptabelt.

Forslag:

Departementet fremlegger ikke forslag om endring i §43 i ny våpenlov.

Stortingets vedtak om å vurdere kompensasjon følges opp.

Innspill til våpenforskriften

5. Framlegg til ny våpenforskrift

Kapittel 1 Definisjonar, sakleg og stadleg verkeområde

§ 1-1 Definisjonar

I denne forskrifta vert desse omgrepa nytta slik:

1. laust magasin: belte, boks, trommel eller liknande anordning som er laga for å mate patroner inn i skytevåpenet sitt kammer, og som er konstruert for å enkelt kunne fjernast frå skytevåpenet.

Kommentar:

Definisjonen er upresis. Magasinet mater ikke patroner inn i våpenets kammer. Det er det bolt/sluttstykke som gjør. Belter, det være seg med f.eks. faste/løse lenker eller tøyband, bør unntas fra definisjonen av løst magasin.

Forslag til tekst:

1. laust magasin: boks, trommel eller liknande anordning som er laga for oppbevaring og framføring av patroner til våpenets lademekanisme, og som er konstruert for å enkelt kunne fjernast frå skytevåpenet.

2. Pipe: sylindrisk metallstykke med eit gjennomgåande hol, som er kamra for bruk av ferdigladde patroner.

Kommentar:

Definisjonen er upresis. Piper til flere våpentyper har ikke kammer, eller bruker ikke ferdigladde patroner, eller har ikke gjennomgåande hull (løp). Førstnevnte kan for eksempel være revolverpiper, og de sistnevnte kan være piper til munnladningsvåpen.

Forslag til tekst:

Pkt. 2. Pipe: Sylinderforma rør, med eit innvendig hol (løp) som skal kontrollere utskyting av prosjektilet, samt styre retninga av dette.

3. Låskasse: den delen av eit skytevåpen som pipa og avtrekkarmekanismen er festa i. For pistolar, revolverar, rifler, haglevåpen og kombinasjonsvåpen som brekkast for lading og tømning reknast rammestykket som låskasse. For skytevåpen med dela låskasse reknast både over- og underdelen som låskasse.

Kommentar:

Definisjonen er noe upresis. Det er flere våpenmodeller, som ikke er brekkvåpen, hvor ikke både pipa og avtrekkermekanismen er festet permanent i det som må regnes som låskassa. Det gjelder eksempelvis både enkelte manuelle rifler og halvautomatiske hagler, hvor avtrekkermekanismen er festet i skjeftet, eller hvor hele mekanismen kan fjernes fra låskasse/løpsdelen. Dette er våpentyper som heller ikke er sammenlignbare med typisk AR-15 våpen, som har todelt låskasse.

Bestemmelsen er ikke helt i tråd med moderne sivile jaktvåpenkonstruksjoner, og kan skape tvil om hva som regnes som låskasse. Det er spesielt problematisk, da låskasse er en løyvepliktig våpendel.

I departementets kommentarer til denne bestemmelsen, er det gjort rede for at bestemmelsen er ment å definere låskasse «som den delen av et skytevåpen som sluttstykket er festa i». Det er heller ikke helt presist for alle våpentyper.

Vi foreslår at første punktum i nr. 3 skal lyde:

3. Låskasse: den delen av eit skytevåpen som pipa og/eller sluttstykket avtrekkarmekanismen er festa i. (...)

6. Vital våpendel: Sluttstykke, låskasse og pipe. For hagle- og kombinasjonsvåpen med to eller fleire piper og som spennast ved å brette våpenet, reknast også forskjeftet som vital våpendel. For pistol reknast også rammestykket som vital våpendel. For revolver reknast også tønna som vital våpendel. For haglevåpen med utvending hane som ikkje kan brekkast, reknast også hane eller tennstift som vital våpendel. For skytevåpen med flintlås reknast også flinten som vital våpendel. For skytevåpen med perkusjonslås reknast også nippelen som vital våpendel.

Kommentar:

Definisjonen er mangelfull. Mange konkurransehagler som kan brennes har uttagbar mekanisme (både avtrekker og haner), og enkelte boltrifler har avtagbar avtrekkermekanisme. Det er også f.eks. halvautomatiske haglemodeller hvor hele avtrekkermekanismen adskilles som en separat del fra kammer/løp. Disse våpenmodellene er konstruert nettopp med tanke på at en av de mest vitale delene på våpenet, avtrekkermekanismen, enkelt kan fjernes.

Forlag til tekst som bør inkluderes i bestemmelsen:

For hagler og rifler med avtrekkermekanisme som kan separeres fra våpenet, reknast avtrekkermekanismen som vital del.

§ 1-2 Klassifisering av skytevåpen

3. Kombinasjonsvåpen: tohandsskytevåpen som er meint å skulle skytast med støtte mot skuldra, og som har to eller fleire rifla eller glattbora løp.

Kommentar:

Definisjonen er upresis. Uten å legge til at kombinasjonsvåpen bruker både hagle- og riflepatron, kan f.eks. dobbeltløpede hagler/rifler like gjerne omfattes av definisjonen «kombinasjonsvåpen», som «rifle» eller «haglevåpen».

Forslag til tekst:

3. Kombinasjonsvåpen: tohandsskytevåpen som er meint å skulle skytast med støtte mot skuldra, og som har to eller fleire rifla eller glattbora løp, og som bruker både haglpatron og riflepatron som ammunisjon.

4. Pistol: einhandsskytevåpen som er laga for å kunne skytast utan støtte mot skuldra og som ladast med å enten legge patroner direkte inn i våpenet sitt kammer, eller ved å bruke laust magasin.

Kommentar:

Definisjonen er upresis. Pistoler kan også ha fast magasin. «Laust» strykes.

Forslag til tekst:

4. Pistol: einhandsskytevåpen som er laga for å kunne skytast utan støtte mot skuldra og som ladast med å enten legge patroner direkte inn i våpenet sitt kammer, eller ved å bruke magasin.

§ 1-3 Skytevåpen sine funksjoneringsmåtar

2. Manuell omlading: skytevåpen med magasin som må ladast manuelt mellom kvar avfyring, og der våpenet sin avfyringsmekanisme må spennast med ekstern kraft for kvar omlading.

Kommentar:

Definisjonen er upresis. Det er ikke magasinet som må lades manuelt mellom hver avfyring, men patronen som må føres manuelt inn i kammeret mellom hver avfyring.

Forslag:

2. Manuell omlading: skytevåpen med magasin, der patronen må førast manuelt inn i kammeret mellom kvar avfyring, og der våpenet sin avfyringsmekanisme må spennast med ekstern kraft for kvar omlading.

§ 1-4 Måling av skytevåpenet sin totallengde og løpslengde

Skytevåpenet sin totallengde målast i skytevåpenet si lengderetning frå munningen på pipa til enden av kolben. Har skytevåpenet ein kolbe som enkelt kan skuvast eller fellast inn, skal totallengda målast når kolben er felt eller skuva inn. Skytevåpenet si pipelengde målast frå munningen på pipa til støtbotnen i låst (fremre) posisjon. For revolver målast pipelengda frå munningen på pipa til fremre kant av tønna. Ved måling av totallengde eller pipelengde skal lyddempar, rekyldempar eller annan del som er skrua til løpet vere fjerna. Kravet til fjerning av lyddempar gjeld ikkje for heildempa skytevåpen.

Kommentar:

Det er upresist å blande begrepene pipe og løp. Det er løpslengden man er ute etter, og

avhengig av våpenkonstruksjon (eksempelvis om bolt låser i låskasse eller pipe) er det varierende hvor mye av den bakre delen av pipa som er tellende for løpslengde. Vi måler fra støtbunn i løpet/fremkant av tønne til munning på pipe.

Forslag til tekst:

§ 1-4 Måling av skytevåpenet sin totallengde og løpslengde

Skytevåpenet sin totallengde målast i skytevåpenet si lengderetning frå munningen på pipa til enden av kolben. Har skytevåpenet ein kolbe som enkelt kan skuvast eller fellast inn, skal totallengda målast når kolben er felt eller skuva inn. Skytevåpenet si løpslengde målast frå munningen på pipa til støtbotnen i låst (fremre) posisjon. For revolver målast løpslengda frå munningen på pipa til fremre kant av tønna. Ved måling av totallengde eller løpslengde skal lyddempar, rekyldempar eller annan del som er skrua til løpet vere fjerna. Kravet til fjerning av lyddempar gjeld ikkje for heildempa skytevåpen.

§ 2-2 Løyvepliktige endringar i skytevåpen

Følgjande endringar i eit løyvepliktig skytevåpen kan berre gjerast etter særskilt løyve frå politiet:

1. nedkorting av pipelengde til hagle- eller riflevåpen til under 40 centimeter,

Forslag til tekst:

1. nedkorting av løpslengde til hagle- eller riflevåpen til under 40 centimeter,

6. endringar som gjer at det kan skytast ammunisjon i andre kaliber enn det skytevåpenet er registrert for, med mindre det er gjort unntak etter andre ledd.

Kommentar:

Innstikkspiper/kammeradapter i kal. 22.lr bør unntas. Slike finnes i et relativt stort omfang blant jegere og skyttere som benytter disse til rimelig treningsskyting. Unntak bør gis etter andre ledd. Subsidiært unntak for de som innehar slike innstikkspiper/kammeradaptere før forskriftens ikrafttredelse.

§ 2-3 Skytevåpen som er fritekne frå løyveplikt

Følgjande skytevåpen er fritekne frå løyveplikt:

8. svartkrutvåpen produsert før 1890,

Kommentar:

NJFF mener svartkruttvåpen produsert før 1890 skal forbli fritatt for løyve og registreringsplikt. Slik bør det forbli også for svartkruttvåpen produsert før 1890, som kan skyte ferdigladdede patroner. Patroner til slike våpen er lite allment tilgjengelig, og krutt og tenmidler til slike våpen krever løyve fra politiet jfr. denne forskriftens §2-6. Antikke svartkruttvåpen krever som hovedregel spesiell kompetanse for å brukes, og må anses å utgjøre et begrenset skadepotensiale. Det omfatter i stor grad dekorative, og ofte ikke skytbare våpen (selv med svartkrutt).

§ 3-6 Våpen som ikkje reknast som skytevåpen

Det er ikkje tillate å erverve, ha, tilverke, innføre eller omsette særskilt farlege gjenstandar som saknar eit lovleg bruksområde og som står fram som eit valdsprodukt, som til dømes:

1. elektrosjokkvåpen,
2. peparspray, tåregasspray eller andre sjølvforsvarssprayer med tilsvarende verknad,
3. springknivar,
4. batangknivar,
5. stilettar,
6. slosthansker,
7. batongar,
8. karatepinnar,
9. kastestjerner,
10. blåserør for å kunne skyte pilar eller andre gjenstandar,
11. sprettertartar, med unnatak for enkle husflidsprettertartar, og
12. blankvåpen.

Første ledd gjeld ikkje for den som har løyve i medhald av våpenlova § 10 og § 5-10 i denne forskrifta.

Kommentar:

Det er positivt at det i §5-10 gis mulighet for unntak fra forbudet i §3-6. Det er likevel utfordringer med å materielt definere enkelte av kategoriene voldsprodukter, eksempelvis nr. 5 «stiletter» og nr.7 «batonger». Førstnevnte er forsøkt skjønsmessig definert i gjeldende rundskriv, samtidig som andre gjenstander enn stiletter og batonger vil regnes som dette dersom de brukes som «stilett» eller «batong». Det framstår likevel som tvilsomt om spesielt nr.5 i utgangspunktet oppfyller presisjonskravet til bestemmelser som kan straffesanksjoneres.

En større utfordring enn de nevnte er nr.12, som er ny. Det foreligger ingen definisjon av hva som regnes som «blankvåpen», og hva som materielt skiller «blankvåpen» fra eksempelvis kniver, økser og andre redskaper til aktverdige formål. Et forbud mot «blankvåpen» vil omfattes av de samme definisjonsutfordringene som i det tidligere utsendte forskriftsforslaget om å sette «machete» på denne lista, men i tillegg kunne omfatte en rekke andre gjenstander enn lange kniver. Oppfatningen av hva som inngår i kategorien «Blankvåpen» vil kunne variere, og det finnes ingen enhetlig definisjon av hva som omfattes.

Det vises også til at det uansett er forbudt å overlate kniver med bladlengde over 25 cm til personer under 16 år, jfr. denne forskriften §7-3

Uønsket bruk av utbredte redskaper, som i all hovedsak brukes til aktverdige formål, bør etter NJFF sitt syn reguleres i straffeloven. Det har også støtte i forarbeidene (NOU 2011:19 pkt.14.3) hvor Våpenlovutvalget anfører: *«Utvalget mener at man i våpenlovgivningen bare bør forby våpen eller lignende man ikke ønsker inn på det norske markedet. Mens uønsket bruk av lovlige gjenstander bør reguleres i straffeloven på samme linje som knivforbudet».*

Nr. 12 kan neppe sies å oppfylle presisjonskravet som stilles i Grunnloven §96 og EMK art. 7, jfr. uttalelser fra Høyesterett i HR-2018-1781-A avsnitt 23 og HR-2016-1458A.

Forslag:

«12. blankvåpen» fjernes fra §3-6

Erverv av skytevåpen og våpendelar til jakt

§ 4-1 Halvautomatiske rifler til jakt

Politiet kan gje løyve til erverv og innehav av halvautomatiske riflemodellar, som opphavleg er konstruert for jaktbruk og som:

1. frå fabrikk er produsert for bruk av våpenmagasin med patronkapasitet på inntil 10,
2. ikkje er tilverka med skjefte eller annan innretning som heilt eller delvis dekker oversida av pipa, og som
3. ikkje er tilverka med pistolgrep som står att på våpenet når bakstokken takast av.

Eit løyve etter første ledd kan likevel berre gjevast for våpentypar som oppfyller krava til lovleg våpentype etter våpenlova § 5 og § 3-1 i denne forskrifta.

Kommentar:

Kriteriene er tilsynelatende et godt utgangspunkt for hvilke halvautomatiske jaktrifler som kan erverves til jakt. Når nye modeller kommer på markedet vil f.eks. vurderingen av om våpenet opprinnelig er konstruert for jaktbruk, i stor grad være kurant. Det vil imidlertid forutsette en viss kompetanse, og når vi har sett at våpen som i utgangspunktet er produsert som sivile jaktvåpen nå blir forbudt med bakgrunn i at de er «opprinnelig konstruert for bruk av militæret eller politiet», eller at de har en «militær eller polisier grunnkonstruksjon», noe som strengt tatt ikke er riktig, er det grunn til å tvile på om kriteriene vil fungere som tiltenkt.

Ulike halvautomatiske våpen er bygget med utgangspunkt i et begrenset antall grunnkonstruksjoner (for omlading og låsing av sluttstykket), og det vil kunne være enkelte konstruksjonslikheter mellom sivile jaktvåpen og våpen som opprinnelig er av militær eller polisier grunnkonstruksjon. Det vesentlige kriteriet må være at våpenet ikke enkelt kan bygges om til et stridsvåpen, og at det ikke deler vesentlige våpendeler med evt. militære «slektinger».

NJFF forutsetter at sivile jaktvåpen med (løse) proprietære magasiner, som fra fabrikk leveres med inntil 10 patroner er godkjent.

Det må legges vekt på at våpen som fra fabrikk oppfyller kravene, er å regne som godkjent, selv om en aldri kan utelukke at f.eks. en tredjepartsprodusent produserer nye komponenter, eksempelvis magasiner, som i ettertid gjør endring/ombygging i strid med kriteriene teknisk mulig. Slike forhold må ikke kunne legges til grunn for å forby et allerede godkjent våpen. Vesentlige endringer (eks. som gjør at et våpen endrer kategori) krever løyve jfr. ny lov §9, og forskriften er eksplisitt på at ombygging for bruk av magasiner med stor magasin kapasitet er forbudt jft §2-2 nr.5, samt at det uansett vil kreves løyve for erverv av store magasiner jfr. §2-5.

Det bør gjøres en nærmere utredning av hvordan kriteriene i §4-1 skal tolkes og forstås, samt utrede nærmere om de nevnte kriterier er de mest egnede for vurderingen som skal foretas. Fremtidig forvaltningspraksis må bli enhetlig så langt det er mulig. Utredningen bør gjøres i samarbeid med relevante skytterorganisasjoner og bransjen.

Det bør gjøres et unntak for halvautomatiske rifler i kal .22LR som var godkjent før ikrafttredelse av denne forskriften. (videreføring av dagens bestemmelse i «Forskrift om forbudte våpen mv.» §5, 3.ledd) I Våpendirektivet er våpen som bruker randtenningspatroner unntatt fra begrensningen på maks 10 patroner for våpen i denne kategorien, og det hadde vært rom i lovgivningen for å unnta store magasiner i kal. 22LR fra løyveplikt. Flere av dagens mest vanlige halvautomatiske rifler i kal. 22LR har mulighet for bruk av større magasiner enn 10 skudd. Slike store magasiner er dog lite utbredt, og et generelt krav om løyve for store riflemagasiner vil forhindre erverv av slike også til våpen i kal. 22LR.

Bestemmelsene i §4-1 gir imidlertid ikke full klarhet i nøyaktig hvilke av de i dag konkret godkjente våpenmodellene som vil bli forbudt som jaktvåpen. NJFF mener primært at et tilbakevirkende forbud er urimelig, og subsidiært at forbudet må begrenses til kun å omfatte modeller som i vesentlig grad avviker fra kriteriene i §4-1. Eksempelvis bør eksisterende godkjente riflemodeller som normalt leveres/ble levert fra fabrikk med magasiner som holder maksimalt 10 patroner, og hvor større magasiner er lite/vanskelig tilgjengelig, bli ansett å oppfylle kravet i §4-1 nr.1.

Tidligere godkjente halvautomatiske jaktrifler, som ble godkjent før lista med konkrete modeller ble etablert, bør fremdeles være godkjent, uavhengig av om de tilfredsstiller kravene i §4-1 fullt ut eller ikke. Bestemmelsen i «Forskrift om forbudte våpen mv.» §5, 2.ledd, bør derfor også videreføres.

Forslag til nytt §4-1, 2-4.ledd (Nytt 2. og 3.ledd. Forslagets §4-1, 2.ledd, blir nytt 4.ledd):

Halvautomatiske rifler som første gong vart lovleg erverva før 6. mai 2004 og som kunne lovleg benyttast til jakt, er godkjent å erverve, eie og ha til jakt.

Halvautomatiske rifler i kaliber .22 long rifle som fyller krava til minimum totallengde og løpslengde etter våpenforskrifta § 3-2 er godkjent å erverve, eie og ha til jakt, dersom skytevåpenet har vært lovlig omsatt før 15.oktober 2011.

Eit løyve etter første, andre og tredje ledd kan likevel berre gjevast for våpentypar som oppfyller krava til lovleg våpentype etter våpenlova § 5 og § 3-1 i denne forskrifta.

§ 4-2 Erverv av meir enn åtte skytevåpen til jaktbruk

Politiet kan gje løyve til erverv og innehav av meir enn åtte jaktvåpen til personar som enten driv med jaktformer som krev bruk av skytevåpen med særskilte eigenskapar eller som regelmessig gjennomfører ettersøk etter skada vilt.

Kommentar:

NJFF er positive til denne klargjøringen av hvilke grunnlag som kan gi mulighet for erverv av våpen ut over jaktvåpengarderoben. Spesialiserte jaktvåpen for særskilte jaktformer, og for ettersøk, gir det beste utgangspunktet for human jakt.

§ 4-7 Krav til medlemskap, aktivitet og opplæring for erverv av rifle eller haglevåpen til sportsskyting

Politiet kan gje løyve til erverv og innehav av haglevåpen, halvautomatiske rifler som er godkjent til jakt etter denne forskrifta § 4-1, samt rifler med enkeltskot eller manuell omlading til sportsskyting, når søker:

1. har gjennomført tryggingsopplæring arrangert av ein godkjent skyttarorganisasjonen, og
2. er medlem i skytterorganisasjon som har godkjent skytterprogram for den omsøkte våpentypen, og
3. har gjennomført minst seks organiserte treningar eller konkurranser arrangert av skytterorganisasjonen.

Kommentar:

Bestemmelsen er ny. NJFF anser det som viktig at skytterorganisasjonene får frihet til å utforme og tilpasse sikkerhetsopplæringa til aktuelle våpentyper og skyteprogrammer, samt at organiserte treningar kan inngå som del av sikkerhetsopplæringa.

§ 4-8 Kor mange skytevåpen som kan ervervast til sportsskyting

Politiet kan gje løyve til erverv og innehav av eitt komplett skytevåpen, samt våpendelar til slike skytevåpen, for kvart godkjent skyteprogram.

Politiet kan likevel gje løyve til erverv og innehav av fleire våpen til eit godkjent skyteprogram (reservevåpen) til personar som:

1. i løpet av eitt år har gjennomført minst 10 skytestemner i det aktuelle skyteprogrammet, der fem av desse er opne skytestemner, eller
2. i løpet av eitt år har teke del i internasjonale meisterskap.

Kommentar:

NJFF er positive til at denne bestemmelsen forskriftsfestes.

§ 5-2 Erverv og innehav av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon for godkjente skyttarforeiningar

Skyttarforeiningar som er tilslutta godkjent skyttarorganisasjon kan erverve og ha inntil 15 komplette skytevåpen med tilhøyrande våpendelar, som kan brukast innfor organisasjonen sine godkjente skyttarprogram.

Kommentar:

Forutsigbarhet og lik praksis er i utgangspunktet en bra ting, men å sette et maksimalt antall med bakgrunn i ca. antall skiver på en «vanlig» skytebane, eller den enkeltes egne skytebane, blir noe snevert. (Enkelte foreninger som driver både jegeropplæring og organiserte skyteaktiviteter har ikke egen bane, men låner/leier på fast basis, eller etter behov, banetilgang av foreninger/skytterlag til sine aktiviteter)

Ulike organisasjoner vil ha ulike behov, og i NJFF sitt tilfelle, hvor det drives både jegeropplæring og konkurranseskyting, med både hagle og rifle, vil 15 våpen for mange foreninger bli snaut. Ved jegeropplæring og ungdomsaktiviteter vil det i stor grad være behov for våpen med annen utforming enn våpen for voksne. I et opplæringsløp vil det i

stor grad også brukes finkaliber ved grunnopplæring (og innendørs), og senere grovkaliber ved trening til jakt, og til konkurransebruk.

I tillegg til alle aktivitetene som avholdes for foreningenes medlemmer, utdanner NJFF hvert år ca. 10 000 nye jegere, som er avhengige av å låne foreningsvåpen for å få gjennomført den obligatoriske jegerprøveopplæringen. NJFF sine foreninger har altså behov for å ha våpen som er spesielt egnet til jegeropplæring av nye jegere, i tillegg til konkurransetilpassede våpen for øvrig aktivitet.

Det nye kravet til opplæring jfr. §4-7, vil forsterke behovet for foreningsvåpen ytterligere.

Forslag til §5-2 første ledd:

Skyttarforeiningar som er tilslutta godkjent skyttarorganisasjon kan erverve og ha det tal komplette skytevåpen med tilhøyrande våpendelar, som svarar til talet skiver og leirduestandplassar på skyttarforeininga sine godkjente skytebaner. Slike skyttarforeiningar kan i tillegg erverve og ha eit tal skytevåpen med tilhøyrande våpendelar til utlån for sine medlemmer, eller til obligatorisk jegeropplæring, som står i rimeleg høve til medlemstalet og aktivitet. Skyttarforeiningar som ikkje har fast tilgang til bane, kan erverve og ha eit tal skytevåpen med tilhøyrande våpendelar til utlån for sine medlemmer, eller til obligatorisk jegeropplæring, som står i rimeleg høve til medlemstalet og aktivitet. Politiet kan berre gje løyve etter første, andre og tredje punktum for skytevåpen og våpendelar som er godkjent til bruk i den skyttarorganisasjonen som foreininga er tilslutta.

§ 5-4 Erverv og innehav av skytevåpen på grunnlag av arv eller minneverde

Politiet kan gje personar som ønsker å behalde skytevåpen og våpendelar som minne etter arvelatar i rett opp- eller nedstigande line løyve til å erverve og inneha skytevåpen. Politiet kan likevel berre gje løyve til personar som kan dokumentere å ha tilstrekkeleg våpendugleik, som til dømes gjennomført førstegongsteneste eller aktivitet i godkjent skyttarorganisasjon.

Eit løyve etter første ledd kan gjevast inntil tre komplette rifler eller hagler, som er tillatne til jakt etter våpenlova § 11 andre ledd og kapittel 3 i denne forskrifta, samt for løyvepliktige våpendelar til slike skytevåpen. Politiet kan likevel gje personar som har våpenløyve for pistol eller revolver løyve til å erverve inntil tre pistolar eller revolverar.

Kommentar:

Bestemmelsen er strammet inn i forhold til tidligere, ved at det i tillegg til å oppfylle kravet til personlige egenskaper må dokumenteres våpenferdigheter for å erverve våpen med grunnlag i arv/affeksjon. For enkelte våpentyper kreves i tillegg at den som erverver våpen på dette grunnlaget allerede har våpen i samme kategori. Med de skjerpningene som innføres, kan vi ikke se betenkeligheter med å sette begrensningen til et høyere nivå enn tre våpen. Et noe større handlingsrom rundt erverv av våpen på grunnlag av arv, kan også bidra til enklere og bedre håndtering av våpen i dødsbo.

Forslag til nytt 2. ledd:

Eit løyve etter første ledd kan gjevast inntil fem komplette rifler eller hagler, som er tillatne til jakt etter våpenlova § 11 andre ledd og kapittel 3 i denne forskrifta, samt for løyvepliktige våpendelar til slike skytevåpen. Politiet kan likevel gje personar som har våpenløyve for pistol eller revolver løyve til å erverve inntil fem pistolar eller revolverar.

§ 5-5 Erverv av replikavåpen, luft- og fjørvåpen.

Politiet kan utan særskilt behovsprøving gje personar som oppfyller krava til alder og personlege eigenskapar etter våpenlova §§ 15 og 16 løyve til å erverve rifler, hagler, pistolar og muskett som berre kan ladast frå munningen. Det same gjeld for perkusjonsrevolverar som ladast i tønne, kammerladarar, samt luft- og fjørvåpen som er laga for å kunne skyte prosjektil med diameter på meir enn 4,5 mm. Fritaket frå behovsprøving gjeld likevel ikkje for erverv av tønne til revolver eller andre våpendelar som kan gjere eit perkusjonsvåpen om til eit patronvåpen.

Kravet til løyvet etter første ledd gjeld ikkje for skytevåpen som er friteke frå løyveplikt etter § 2-3 i denne forskrifta.

Kommentar:

Første ledd er nytt, og støttes.

§ 5-10 Erverv av våpen som ikkje reknast som skytevåpen

Politiet kan gje personar som oppfyller krava til alder og personlege eigenskapar etter våpenlova § 15 og § 16 løyve til å erverve og ha våpen som nemnt i § 3-6.

Politiet kan gje løyve etter første ledd til personar som enten syner ein seriøs samlarinteresse eller som skal bruke gjenstandane for deltaking i sport eller kulturelle aktivitetar, som film, teater eller historiske spel.

Kommentar:

Det er positivt at det på gitte vilkår kan gis løyve til å erverve våpen som nevnt i §3-6. Det er likevel en utfordring at enkelte pkt. i §3-6 omfatter gjenstander som er dårlig definert, og det er uklart om forbudet i §3-6 også omfatter gjenstander med andre aktverdige formål enn de som er nevnt i §5-10 andre ledd - deriblant redskaper med aktverdige formål innen jakt, fiske og friluftsliv. (se våre kommentarer til §3-6)

I utgangspunktet mener NJFF at §3-6 ikke skal kunne omfatte gjenstander som har aktverdige formål, da det heller ikke er formålet med paragrafen. Hvis konsekvensen av oppføringene i §3-6 likevel gjør at redskaper med aktverdige formål omfattes, må andre ledd i §5-10 utvides til et bredere grunnlag for unntak, slik at jakt, fiske og friluftsliv mm. gir grunnlag for løyve.

Kapittel 6 Oppbevaring, transport og sending av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 6-1 Krav til oppbevaring av skytevåpen for privatpersonar

Løyvepliktige skytevåpen skal oppbevarast i godkjent tryggingsskap. Med godkjent tryggingsskap etter dette kapitlet meinast tryggingsskap, som er godkjent av Forsikringsselskapenes Godkjenningsnevnd etter Norsk Standard NS-5089, INSTA - 610 eller NS-EN-1143-1 eller høgare standard. Det er likevel tilstrekkeleg å oppbevare vital våpendel etter § 1-1 nr. 6 i denne forskrifta, i godkjent tryggingsskap i staden for det komplette skytevåpenet. Politiet kan gjere unntak frå kravet til oppbevaring i tryggingsskap etter første ledd om skytevåpen eller vital våpendel oppbevarast i godkjent våpenrom. Politiet kan berre godkjenne oppbevaring etter første punktum i våpenrom utan vindauge, der

vegg, tak og golv er laga av materiale, som minimum har ein tilsvarende styrke mot gjennomtrenging som 20 cm mura og armert Leca, og der døra til romet minst oppfyller krava til innbrotsmotstand etter Norsk standard NS-3170, 1. utgåve januar 1992, klasse

3, 4 eller seinare utgåve. Privatpersonar som oppbevarer meir enn 25 løyvepliktige skytevåpen eller våpendelar i husstanden skal trygge oppbevaringsstaden med FG-godkjent alarm, som har overføring til døgnmanna alarmstasjon, som kan organisere utrykking ved alarm. Politiet kan gje fritak frå kravet i første punktum om dei stadlege forholda gjer det uråd å etterkome kravet til innbrotsalarm. Det er ikkje tillate å oppbevare løyvepliktige skytevåpen i ubebudd hytte, hus eller liknande. Løyvehavar sin bustad reknast som bebudd sjølv om vedkomande er fråverande i lengre tid.

Løyvehavar kan oppbevare løyvepliktige skytevåpen og våpendelar i annan bustad enn der vedkomande er folkeregistrert, om han på førehand melder frå til politiet om på kva adresse gjenstandane vert oppbevare. Kravet til melding etter første punktum gjelder ikkje ved mellombels oppbevaring etter denne forskrifta § 6-7.

Kommentar:

Bestemmelsen er upresis/inneholder feil. (gjelder for øvrig også gjeldende våpenforskrift). Kravet har vært at våpen skal oppbevares i FG-godkjent sikkerhetsskap/tryggingsskap eller skap med høyere sikkerhetsnivå. Nivået over sikkerhetsskap er verdiskap. De skapene som er nevnt i forskriften, med standardene NS-5089, INSTA-610 og NS-EN-1143-1, er verdiskap, altså skap med høyere sikkerhetsnivå enn FG-godkjente sikkerhetsskap.

De aller fleste våpenskap som er på markedet, og som har vært solgt, brukt og godkjent av politiet i lang tid, er av typen FG-godkjente sikkerhetsskap. Disse skapene er godkjent etter standarden FG-520 (eller tilsvarende nordisk standard: SS3492 (svensk), F&P rød/blå (dansk) og SFS5870 (finsk)).

Denne forståelsen er i tråd med slik FG-skadeteknikk selv beskriver kravet til våpenskap på sine sider:

«I henhold til norsk våpenlov skal enten hele våpenet eller vital del oppbevares i et FG-godkjent sikkerhetsskap eller verdiskap - uansett hvor mange våpen du har.

Samtlige skap som finnes listeført på FGs nettside er å anse som et FG-godkjent våpenskap.

FG-godkjente sikkerhetsskap eller verdiskap er skap som er godkjent etter dagens regler (FG-520, SSF 3492, EN 1143). Eldre våpenskap kan i tillegg være INSTA 610, NS 5089»

Det fremstår som lite logisk å kreve FG-godkjent sikkerhetsskap, samtidig som kun verdiskapstandard godkjennes. NJFF regner med at det ikke er tilsiktet å gjennomføre en endring i hvilke FG-standarder som skal godkjennes, og at FG-godkjente sikkerhetsskap (etter FG-520) fremdeles vil være godkjent.

Det må også nevnes at kravet til godkjent dør i våpenrom henviser til NS-3170 klasse 3, som er en utgått standard. Nyere dører er godkjent etter en nyere standard benevnt som EN1627:2011 eller ENV1627. Klassekravet er noe annerledes enn NS3170 standarden (klasse 3 etter EN1627, tilsvarer klasse 2 etter gammel standard NS3170). Gammel standard NS3170 kl.3, skulle da etter ny standard tilsi krav til ENV1627 kl.4 i våpenrom.

Mulighet for oppbevaring av våpen på annet bosted enn folkeregistrert adresse, er en velkommen endring. En annen mulighet som også bør inkluderes, er muligheten for oppbevaring hos godkjent skytterorganisasjon som har tillatelse til å oppbevare våpen. Dette er spesielt aktuelt for aktive skyttere som er studenter (våpenskap på studenthybler kan være en utfordring, da en gjerne ikke får borre i gulv og vegger for å bolte våpenskap)

Forslag til justert tekst:

§ 6-1 Krav til oppbevaring av skytevåpen for privatpersonar

Løyvepliktige skytevåpen skal oppbevarast i godkjent tryggingsskap eller skap med høgare sikkerheitsnivå. Med godkjent tryggingsskap etter dette kapitlet meinast skap som er godkjent som tryggingsskap av FG Skadeteknikk etter FG-520 eller tilsvarende nordisk standard. Verdiskap godkjent etter Norsk Standard NS-5089, INSTA - 610 eller NS-EN-1143-1, eller skap med høgare standard, er og godkjent. Det er likevel tilstrekkeleg å oppbevare vital våpendel etter § 1-1 nr. 6 i denne forskrifta, i godkjent tryggingsskap i staden for det komplette skytevåpenet. Politiet kan gjere unntak frå kravet til oppbevaring i tryggingsskap etter første ledd om skytevåpen eller vital våpendel oppbevarast i godkjent våpenrom. Politiet kan berre godkjenne oppbevaring etter første punktum i våpenrom utan vindauge, der vegg, tak og golv er laga av materiale, som minimum har ein tilsvarende styrke mot gjennomtrenging som 20 cm mura og armert Leca, og der døra til romet minst oppfyller krava til innbrotsmotstand etter Norsk standard NS-3170, 1. utgåve januar 1992, klasse 3, eller EN1627:2011 / ENV1627, klasse 4. Privatpersonar som oppbevarer meir enn 25 løyvepliktige skytevåpen eller våpendelar i husstanden skal trygge oppbevaringsstaden med FG-godkjent alarm, som har overføring til døgnmanna alarmstasjon, som kan organisere utrykking ved alarm. Politiet kan gje fritak frå kravet i første punktum om dei stadlege forholda gjer det uråd å etterkome kravet til innbrotsalarm. Det er ikkje tillate å oppbevare løyvepliktige skytevåpen i ubebudd hytte, hus eller liknande. Løyvehavar sin bustad reknast som bebudd sjølv om vedkomande er fråverande i lengre tid.

Løyvehavar kan oppbevare løyvepliktige skytevåpen og våpendelar i annan bustad enn der vedkomande er folkeregistrert, eller hos vedkomande skyttarforeining om han på førehand melder frå til politiet om på kva adresse gjenstandane vert oppbevare. Kravet til melding etter første punktum gjelder ikkje ved mellombels oppbevaring etter denne forskrifta § 6-7.

§ 6-3 Krav til oppbevaring av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon for løyvehavarar som er juridiske personar

Juridiske personar som har løyve til å ha skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon i samband med næringsdrift skal oppbevare skytevåpen og ammunisjon i samsvar med dei krav som følgjer av § 6-1 første til tredje ledd og § 6-2 i denne forskrifta. Skytevåpen eller vital våpendel og ammunisjon skal oppbevarast i lokale som er bemanna på kvardagar eller bebudd. Den juridiske personen skal også varsle politiet om på kva adresse det vert oppbevare skytevåpen og ammunisjon.

Politiet kan gje fritak frå kravet om at oppbevaringsstaden skal vere bemanna eller bebudd når ytterdør til oppbevaringsstaden er trygga med FG-godkjent dør og lås, samt at oppbevaringsstaden er trygga med FG-godkjent alarm med overføring til døgnmanna alarmstasjon, som med eigne vektarar, eller med avtale med einskildpersonar eller føretak, kan rykke ut ved alarm. Politiet kan gje løyve til å oppbevare meir ammunisjon enn det som følgjer av § 6-2 første og andre ledd i denne forskrifta, når løyvehavar kan dokumentere eit særskilt behov for å lagre meir ammunisjon og ikkje tryggingmessige omsyn talar mot det. Politiet skal ikkje gje løyve etter første punktum før det er dokumentert at saka er lagt føre den kommunale brannvernmynda, og det er dokumentert at naudsynte pålegg frå den kommunale brannvernmynda er følgt opp. Den kommunale brannvernmynda skal også varslast når politiet gjev løyve etter første punktum.

Kommentar:

NJFF er i utgangspunktet positive til bestemmelser som kan gi en sikkerhetsmessig gevinst, samt lik behandling av foreninger med behov for å oppbevare våpen og/eller ammunisjon. Bestemmelsen vil medføre betydelige kostnader for mange av foreningene som har våpen, og ikke minst ammunisjon, oppbevart på skytebanen. Skytebanenes beliggenhet tilsier at det i mange tilfeller ikke vil bli økt responstid om det tillates at alarm kan viderekobles til bestemte enkeltpersoner i foreningen. Videre bør det kunne gis unntak fra kravet om alarm for foreninger som kun oppbevarer ammunisjon.

Forslag til nytt andre ledd:

Politiet kan gje fritak frå kravet om at oppbevaringsstaden skal vere bemanna eller bebudd når ytterdør til oppbevaringsstaden er trygga med FG-godkjent dør og lås, samt at oppbevaringsstaden er trygga med FG-godkjent alarm med overføring til døgnmanna alarmstasjon eller vidarekopla til bestemte enkeltpersonar, som kan rykke ut ved alarm. Politiet kan gje fritak frå kravet om alarm for oppbevaring av kun ammunisjon når ikkje tryggingsmessige omsyn talar mot det.

§ 6-5 Krav til oppbevaring av skytevåpen og ammunisjon som ikkje er løyvepliktige

Krava til oppbevaring etter dette kapitlet gjeld også for haglevåpen som er friteke frå løyveplikt etter § 2-3 nr. 11 i denne forskrifta, samt for ammunisjon til slike haglevåpen.

Den som oppbevarer skytevåpen og ammunisjon som er friteke frå løyveplikt skal trygge at skytevåpen er tømt for ammunisjon. Skytevåpen som er friteke frå løyveplikt, eller vital del til slike skytevåpen skal oppbevarast nedlåst i skap, skuff eller annan låsbar innretning. Krava til oppbevaring etter denne føresegna gjeld likevel ikkje for skytevåpen som er lovleg deaktiverte.

Kommentar:

Formålet med bestemmelsen er at også våpen som ikke er løyvepliktige skal oppbevares «slik at uvedkommende ikke får tilgang til dem». Kategorien inneholder hovedsakelig våpen som har begrenset skadepotensiale (luftvåpen), eller er vanskelige å bruke (svartkruttvåpen/munnladningsvåpen). Det fremgår ikke av dagens våpenforskrift §78 at det er noe nedlåsningskrav for ikke løyvepliktige våpen. Denne bestemmelsen må anses som ny, og ikke en presisering av gjeldende regelverk slik det omtales som i høringsnotatet. Svartkruttvåpen produsert før 1890 er i hovedsak antikke prydgjenstander som normalt henger ulåst på vegg i både bolighus, museer, restauranter og andre lokaler som låses når de ikke er i bruk. Fjerning av vitale deler vil på mange antikke våpen være problematisk/umulig.

Primært bør svartkruttvåpen produsert før 1890 unntas nedlåskrav. Det bør være tilstrekkelig at de oppbevares slik at uvedkommende ikke lett får adgang til dem - eksempelvis innelåst i et bolighus-/rom.

Det fremstår videre i den foreslåtte bestemmelsen som uklart om «fastlåst til vegg» her inngår i begrepet «annan låsbar innretning». Da flere av våpentypene som er fritatt for løyveplikt er typiske prydgjenstander, bør det ved et evt. nedlåsningskrav presiseres at fastlåsing til vegg er tilstrekkelig.

Forslag til nytt 2. ledd:

Den som oppbevarer skytevåpen og ammunisjon som er friteke frå løyveplikt skal trygge at skytevåpen er tømt for ammunisjon. Skytevåpen som er friteke frå løyveplikt, eller vital del til slike skytevåpen skal oppbevarast slik at dei ikkje er tilgjengeleg for uvedkomande. Bolig, rom eller lokale som låsast når det ikkje er i bruk, reknast som godkjent oppbevaring.

Subsidiært forslag til 2. ledd

Den som oppbevarer skytevåpen og ammunisjon som er friteke frå løyveplikt skal trygge at skytevåpen er tømt for ammunisjon. Skytevåpen som er friteke frå løyveplikt, eller vital del til slike skytevåpen skal oppbevarast nedlåst i skap, skuff eller annan låsbar innretning, eller fastlåst til vegg. Krava til oppbevaring etter denne føresegna gjeld likevel ikkje for skytevåpen som er lovleg deaktiverte og for svartkruttvåpen produsert før 1890.

§ 6-6 Transport og sending av skytevåpen og ammunisjon

§ 6-7 Mellombels oppbevaring av skytevåpen og ammunisjon

Kommentar:

NJFF er positive til endringene som foreslås i §6-6 og 6-7. Bestemmelsene vil samsvare bedre med hva som er mulig å gjennomføre i praksis ved transport og midlertidig oppbevaring av våpen i forbindelse med jakt og sportsskyting.

§ 6-8 Krav til utferding av fråsegn ved utlån av skytevåpen og våpendelar

Kommentar:

NJFF synes det er positivt at det ikke er satt tidsfrist for utlån.

§ 6-10 Oppbevaring av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon hjå andre.

Den som har løyve til å ha skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon kan overlata desse gjenstandane for oppbevaring hjå personar som har løyve til å ha tilsvarande gjenstandar, når den som overlèt gjenstandane på førehand varslar politiet om dette.

Den som har fått overlata skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon til oppbevaring kan ikkje bruke gjenstandane utan at krava til utlån er oppfylte. Skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som er overlátne til oppbevaring tel med i talet gjenstandar som kan oppbevarast i medhald av dette kapitlet.

Kommentar:

Jfr. kommentarer/forslag til justert tekst i §6-1, bør det presiseres at §6-10 også gjelder juridiske personer.

Forslag til justert første ledd:

Den som har løyve til å ha skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon kan overlata desse gjenstandane for oppbevaring hjå personar, herunder juridiske personar, som har løyve til

å ha tilsvarande gjenstandar, når den som overlèt gjenstandane på førehand varslar politiet om dette.

Kapittel 7

krav til alder og personlege eigenskapar for å kunne erverve og ha skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 7-1 Vilkår for fritak frå alderskravet på 18 år for erverv av hagler og rifler

Politiet kan gje personar over 16 år fritak frå alderskravet for anna erverv enn kjøp og for innehav av hagler eller rifler, samt løyvepliktige våpendelar og ammunisjon til slike skytevåpen når søker enten i minst seks månader har vore aktiv medlem i godkjent skyttarorganisasjon og som har tilråding frå denne, eller som har gjennomført og bestått Jegerprøven. Politiet kan også gje mindreårige personar løyve til å erverve skytevåpen og løyvepliktige våpendelar på grunnlag av minneverde etter § 5-10 i denne forskrifta. Personar under 18 år kan likevel ikkje gjevast løyve til å kjøpe skytevåpen.

Politiet kan berre gje løyve etter første ledd når skytevåpna og løyvepliktige våpendelar kan oppbevarast av ein person som oppfyller krava til alder og personlege eigenskapar etter våpenlova § 15 og § 16.

Forslag til ny tekst i første ledd (kun språklig endring):

Politiet kan gje personar over 16 år løyve til å eige hagle eller rifle, samt løyvepliktige våpendelar og ammunisjon til slike skytevåpen, dersom vedkomande har vore aktivt medlem i godkjent skyttarorganisasjon i seks månader og har tilråding frå denne, eller som har gjennomført og bestått Jegerprøven. Politiet kan også gje mindreårige personar løyve til å erverve og eige skytevåpen og løyvepliktige våpendelar på grunnlag av minneverde etter § 5-10 i denne forskrifta. Personar under 18 år kan likevel ikkje gjevast løyve til å kjøpe skytevåpen.

Godkjenning av skytebaner

§§ 8-1 - 8-5

Kapittel 8 Godkjenning av skytebaner, godkjenning av våpenorganisasjonar og teknisk program.

Godkjenning av skytebaner

Kommentar:

Vedrørende §8-1 til §8-5, henviser NJFF til innspill/forslag til tekstjusteringer fra DFS

Godkjenning av skyttar- og våpensamlarorganisasjonar og teknisk skyteprogram

§ 8-6 Utfyllande reglar for godkjenning av skyttarorganisasjon

Når vilkåra etter våpenlova § 28 andre ledd er oppfylte kan Politidirektoratet godkjenne skyttarorganisasjonar som:

1. eit eige styre,
2. ein stabil drift og økonomi,
3. er registrert i Enhetsregisteret,
4. er open for medlemskap for personer frå heile riket,
5. er tilknytt ein internasjonal skyttarorganisasjon,
6. har minst 10 lokallag,
7. har terminliste med minst 10 opne stevner per år, og
8. har eit teknisk skyteprogram som skildrar organisasjonen sine skytedisiplinar og kva skytevåpen som kan brukast.

Godkjente skyttarorganisasjonar skal ein gang i året sende politiet ein kopi av årsmøteprotokoll med årsmelding og rekneskap.

Kommentar: Det bør tas høyde for at de skytterorganisasjonene som allerede er godkjent, beholder sin godkjenning uavhengig av om de f.eks. har tilknytning til en internasjonal skytterorganisasjon.

Forslag til nytt andre ledd:

Organisasjonar som var godkjente før lova trådde i kraft treng ikkje ny godkjenning.

§ 8-7 Godkjenning av skyteprogram for godkjente skyttarorganisasjonar

Skyteprogram eller endringar i gjeldande skyteprogram for skyttarorganisasjonar skal vere godkjent av Politidirektoratet. Ein godkjenning skal omfatte aktuelle våpentypar, medrekna utforming, tillaten magasinkapasitet, kaliber og dei andre tekniske krav til dei våpentypar som skal brukast i skyteprogrammet.

Politiet kan berre godkjenne skyteprogram som brukar halvautomatiske rifler som er tillatne til jakt, og som brukar våpenmagasin med patronkapasitet på inntil fem for hagler, 10 for rifler og 20 for pistolar. Dette gjeld likevel ikkje for skyttarforbund, som allereie har godkjente skyteprogram for slike skytevåpen eller våpenmagasin.

Kommentar:

Det bør presiseres, at godkjenning av skyteprogrammer kun gjelder for programmer som skal/kan gi grunnlag for erverv av skytevåpen. Videre at godkjenning ikke er nødvendig for mindre tekniske regelendringer i skyteprogrammer, som ikke medfører endringer i hvilke våpentyper som kan erverves. Siste punktum er upresist, da ingen har skyteprogram for våpenmagasin.

Andre ledd, siste punktum, kan med fordel presiseres/justeres språklig.

Forslag til ny tekst:

Skyteprogram som skal gje grunnlag for erverv av våpen, eller endringar i gjeldande skyteprogram for skyttarorganisasjonar, som medfører endring i kva for våpentypar som er tillatne i skyteprogrammet, skal vere godkjent av Politidirektoratet. Ein godkjenning skal omfatte aktuelle våpentypar, medrekna utforming, tillaten magasinkapasitet, kaliber og dei andre tekniske krav til dei våpentypar som skal brukast i skyteprogrammet.

Politiet kan berre godkjenne skyteprogram som brukar halvautomatiske rifler som er tillatne til jakt, og som brukar våpenmagasin med patronkapasitet på inntil fem for

hagler, 10 for rifler og 20 for pistolar. Dette gjeld likevel ikkje for skyttarforbund som allereie har godkjente skyteprogram som krevjer bruk av skytevåpen med store våpenmagasin.

Kapittel 10

Inn- og utførsel av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 10-1 Krav til løyve for inn- og utførsel av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Med skytevåpen, våpendelar og ammunisjon i dette kapitlet meinast skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som er underlagt løyve- og registreringsplikt eller registreringsplikt etter §§ 5, 6 og § 7. Føresegnene i dette kapitlet gjeld også for følgjande skytevåpen, våpendelar og ammunisjon, som er fritekne frå løyve- og registreringsplikt etter § 2-3 i denne forskrifta:

1. apparat for slakting,
2. rednings- og harpungevær,
3. skytevåpen som er konstruert for berre å kunne skyte ammunisjon utan prosjektil,
4. rifle, hagle, pistolar og muskett som ikkje kan skyte ferdigladde patroner og som er produsert før 1900,
5. perkusjonsrevolver som er produsert før 1900,
6. andre rifler eller haglevåpen som ikkje kan skyte ferdigladde patroner, og som er produsert før 1900,
7. haglevåpen med enkeltskotlading, som er lovleg erverva før 1. oktober 1990, og
8. låskasser, piper eller ammunisjon til skytevåpen som nemnt i nummer 1 til 7.

Føresegnene inn og utførsel av ammunisjon etter dette kapitlet gjeld ikkje for inn- eller utførsel av ammunisjon som går inn under lov 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer (gjeld berre for Svalbard)

Kommentar:

Etter §2-3 er det svartkruttvåpen produsert før 1890 som er unntatt løyve og registreringsplikt. Det gjelder både våpen som kan skyte ferdigladde patroner og våpen som ikke kan skyte ferdigladde patroner. Slik §10-1 er utforma, vil f.eks. ikke svartkruttvåpen som kan skyte ferdigladde patroner være omfatta av inn- og utførselsløyve.

Det kan stilles spørsmålstejn ved om det er nødvendig med inn- og utførselstillatelse for antikke svartkruttvåpen. Praksisen med at den som importerer må dokumentere at svartkruttvåpen fyller kravene til å være unntatt løyveplikt bør videreføres.

Paragrafen bør, dersom den skal innføres i sin helhet, bringes mer i samsvar med §2-3. Søknad om løyve for inn- og utførsel av våpen fritatt for løyve og registreringsplikt bør gjøres enkelt, og på en måte som sikrer kort saksbehandlingstid.

§ 10-14 Mellombels innførsel utan europeisk våpenpass

Utanlandsk borgar som ikkje har europeisk våpenpass og som mellombels skal innføre skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon inn i norsk tollområde må ha løyve frå politiet. Politiet kan gje løyve til personar som:

1. skal bruke skytevåpna til jakt eller konkurranseskyting,
2. oppfyller krava til minstealder etter våpenlova § 15 for den aktuelle våpentypen, og
3. har gyldig løyve frå heimlandet til å ha dei skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som skal innførast.

Ein søknad om mellombels innførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon skal førast på fastsatt skjema. Til søknaden skal det leggjast med dokumentasjon for at skytevåpenet skal brukast til jakt eller sportsskyting. Slik dokumentasjon kan til dømes vere invitasjon frå godkjent skyttarorganisasjon eller innbyding til jakt

Ein søknad om mellombels innførsel må sendast seinast to månader før innreisa. Politiet kan berre gje løyve til mellombels innførsel av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som lovleg kan brukast til det føremål som grunngjev søknaden. Politiet kan ikkje gje løyve for mellombels innførsel av halvautomatiske rifler for personar som skal bruke våpenet til jakt og som er busett utanfor EØS-området. Eit løyve til mellombels innførsel kan gjevast for opphald i riket i inntil tre månader, og gjeld som våpenløyve for dei skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som innførast i medhald av løyvet.

Vedtak om avslag på søknad om mellombels innførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon til jakt er unnateke frå retten til grunngjeving og partsinnsyn og kan ikkje klagast på.

Kommentar:

Krav om løyve bør begrenses til personer bosatt utenfor Schengen (evt. utenfor EØS-området).

Alternativt bør ordningen med midlertidig inn- og utførselstillatelse mot fremvisning av gyldig våpentillatelse, samt dokumentasjon som nevnt i første ledd 1,2 og 3, videreføres for personer fra de nordiske landene. En lempeligere ordning for nordiske borgere med gyldig våpentillatelse og dokumentasjon på aktverdig formål i Norge, men som ikke har europeisk våpenpass, kan vi ikke se at det skulle være store betenkeligheter med.

§ 10-15 Mellombels innførsel med europeisk våpenpass

Utanlandsk borgar med gyldig europeisk våpenpass kan for eit tidsrom på inntil tre månader mellombels innføre skytevåpen som er oppført i våpenpasset for deltaking i jakt, konkurranseskyting eller samlaraktivitetar. Saman med skytevåpenet kan det også innførast ammunisjon i rimelege mengder som passar i skytevåpenet som skal innførast. Det kan berre innførast skytevåpen og ammunisjon som lovleg kan brukast til det føremål som grunngjev innførselen.

Den som skal mellombels innføre skytevåpen i medhald av første ledd må ha med dokumentasjon for at skytevåpenet skal brukast til jakt, sportsskyting eller samlaraktivitet. Slik dokumentasjon kan til dømes vere deltakarliste, innbyding til jakt eller invitasjon frå godkjent våpensamlar.

Kommentar:

Etter som sportsskyting har overtatt som begrep for «øvelses- og konkurranseskyting»,

samt at sportsskyting brukes som begrep i andre ledd, bør dette også endres i første ledd. Ut over det språklige, tydeliggjør det at sportsskyting (f.eks. organiserte treningsopphold/landslagsaktiviteter) er grunnlag for innreise med Europeisk våpenpass - ikke bare konkurranse.

Tekstforslag første ledd:

Utanlandsk borgar med gyldig europeisk våpenpass kan for eit tidsrom på inntil tre månader mellombels innføre skytevåpen som er oppført i våpenpasset for deltaking i jakt, sportsskyting eller samlaraktivitetar. Saman med skytevåpenet kan det også innførast ammunisjon i rimelege mengder som passar i skytevåpenet som skal innførast. Det kan berre innførast skytevåpen og ammunisjon som lovleg kan brukast til det føremål som grunnleggjerv innførselen.

Gebyr

Kommentar:

NJFF forstår det slik at våpendeler jfr. §2-4, som registreres etter melding fra næringsdrivende, ikke er omfattet av gebyr.

Kapittel 14, overgangsreglar

§ 14-1 Overgangsreglar

Personar som før ikraftsetjing av ny våpenforskrift har erverva sluttstykke, tønne til revolver eller laus låseblokk, som vert løyvepliktige etter § 2-4 i denne forskrifta, kan behalde desse våpendelane utan løyve.

Kommentar:

Bestemmelsen bør bringes i samsvar med overgangsbestemmelsen i Endringsforskriften til våpenforskriften (som trer i kraft 1.oktober).

Forslag til tekst:

Personar som før ikraftsetjing av ny våpenforskrift har erverva overramme, sluttstykke, tønne til revolver eller laus låseblokk, som vert løyvepliktige etter § 2-4 i denne forskrifta, kan behalde desse våpendelane utan løyve.

Avsluttende kommentar

NJFF mener forslaget til ny våpenforskrift inneholder en rekke bestemmelser som myndighetene bør drøfte nærmere med skytterorganisasjonene før de evt. trer i kraft. JD bør samarbeide godt med organisasjonene i det videre arbeidet fram mot endelig forskrift. Bare slik kan forskriften bli så god som den fortjener å bli. NJFF ber om at JD tar initiativ til et møte hvor organisasjonene kan gjøre ytterligere rede for forhold i forskriftsforslaget.

Vennlig hilsen

NORGES JEGER- OG FISKERFORBUND

Eldar Berli
Gen.sekr.

Vidar Nilsen
Jakkonsulent